

stk. 1 og 2 fastsatte ret for sømanden til løbende hyre og sygehyre. Sømanden vil herefter ikke have ret til hyre for den tid, han er arbejdsudygtig som følge af sygdom eller legemsskade, han svigagtigt har forfriet ved ansættelsen, ligesom han, når bortses fra kønssygdom, heller ikke vil have ret til hyre, hvis han efter ansættelsen har pådraget sig sygdommen eller skaden med forsæt eller ved grov uagtsomhed. Særreglen om ret til hyre eller sygehyre ved arbejdsudygtighed som følge af kønssygdom foreslås udvidet til også at omfatte udenlandsk sømand.

I *stk. 4* er der som omtalt i bemærkningerne til § 11 optaget en bestemmelse om efterhyre til en kvindelig søfarende, hvis tjenesteforhold ophører på grund af graviditet. Ifølge udkastet skal rederen for den tid, en kvindelig søfarende er arbejdsløs efter tjenestens ophør som følge af graviditet, betale hende hyre i indtil 2 måneder. Man forudsætter herved, at nævnte efterhyreperiode på indtil 2 måneder kan medregnes ved opgørelse af den i § 8 i lov nr. 236 af 3. juni 1967 om børnetilskud og andre familieydelse med senere ændringer omhandlede arbejdsperiode, jfr. den som bilag nr. 4 optagne skrivelse af 6. november 1969 fra socialministeriet. For at undgå misbrug af denne ret til efterhyre er det i 2. *pkt.* fastsat, at en kvindelig søfarende ikke har ret til efterhyre, hvis hun ved sin ansættelse har forfriet, at hun var gravid, eller har undladt at oplyse, at hun har mærket symptomer, som kunne tyde på graviditet.

I *Stk. 5* foreslås indført en bestemmelse om, at er en sømand gennem en social tryghedsordning sikret dagpenge under sygdom eller graviditet, har sømanden alene krav på at få udbetalt hyre med det beløb, som hyren måtte overstige dagpengene for den samme periode. Det samme skal efter sidste punktum gælde, såfremt en gravid kvindelig søfarende er berettiget til at få udbetalt arbejdsløshedsunderstøttelse. Ved en social tryghedsordning er alene tænkt på en offentlig ordning, men derimod ikke på de forsikringer, den enkelte på privat basis måtte have tegnet.

Til § 30.

Betaling af pleje, rejse m. m. ved sygdom.

Udkastet, der dækker området i sømandslovens § 28, fastsætter, i hvilket omfang rederen skal afholde udgifterne til pleje og fri rejse for en syg eller skadet søfarende.

Ved udkastets udformning har man tilstræbt at tage højde dels for søfartens særlige forhold og sædvaner, dels for den nyordning, der vil følge af lov nr. 311 af 9. juni 1971 om offentlig sygesikring.

Efter sygeforsikringsloven havde en søfarende ret til medlemskab af en sygekasse på samme vilkår som øvrige borgere. Efter loven kunne de fleste ydelser imidlertid kun gives inden for landets grænser, hvilket medførte, at medlemskab af en sygekasse blev uden væsentlig betydning i sygdomstilfælde, der ramte en søfarende under sejlads i udenrigsfart. Dette førte til, at et betydeligt antal søfarende ikke var nydende sygekassemedlemmer og derfor alene var sikret i sygdomstilfælde i det omfang, sømandslovens § 28 fastlægger.

Gennemførelsen af lov nr. 311 af 9. juni 1971 om offentlig sygesikring medfører en ændring derved, at de søfarende i lighed med andre vil blive omfattet af den offentlige sygesikring.

Det har i kommissionen været overvejet, om der efter gennemførelsen af en obligatorisk offentlig sygesikring af de søfarende, der ydede sikring under de søfarendes ophold såvel her i landet som i udlandet, ville være behov for opretholdelse af sømandslovens sociale sygesikringsbestemmelser. Der er imidlertid i kommissionen enighed om, at principperne for omfanget af rederens plejeplygt m. m. overfor en syg eller skadet søfarende fortsat bør fastlægges i sømandsloven uafhængig af, hvilke sikrings- eller forsikringsmæssige ordninger der måtte blive gennemført indenfor den almindelige sociallovgivning.

Efter kommissionens opfattelse bør den offentlige sygesikring for de søfarendes vedkommende udformes på en sådan måde, at retten til ydelserne, herunder betaling af rejseudgifter, også skal gælde under ophold udenlands, og at alle udenlandske søfarende, der er forhyrede med dansk skib, omfattes af sygesikringen i et omfang svarende til de pligter, rederen efter sømandsloven har over for den syge sømand, jfr. betænkning nr. 568/1970 om sikring af søfarende i sygdomstilfælde. Kommissionen forudsætter herved, at rederen hos den offentlige sygesikring kan få refunderet udlæg til pleje og fri rejse til syge og skadede søfarende, og at nyordningen ikke medfører øgede udgifter for rederne.

I *stk. 1* fastsættes, at under tjenesten bærer rederen med de i stk. 3-5 anførte undtagelser alle udgifter ved en sømands pleje. Efter sømandslovens § 28, stk. 1 bærer rederen plejseudgifterne, sålænge tjenesteforholdet består. Da imidlertid udtrykket tjenesteforholdet er flertydigt, idet det alt efter omstændighederne kan dække såvel ansættelsesforholdet til et bestemt skib som ansættelsen i rederiet som sådant, har man ændret „sålænge tjenesteforholdet består“ til „under tjenesten“, hvilket vil sige under ansættelsen på det enkelte skib. Denne ændring svarer til den inden for området udviklede praksis.